

KÚRIA

Bfv.III.1.554/2014/3.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év május hó 6. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a Legfőbb Ügyészség által a terhelt javára benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budai Központi Kerületi Bíróság 8.B.XXII.43/2011/22. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.XXII.10440/2011/3. számú ítéletét a terhelt tekintetében annyiban változtatja meg, hogy a büntetést az 1978. évi IV. törvény 85. §-ának (3) bekezdése alapján tekinti kiszabottnak. A megtámadott határozatokat egyebekben hatályukban fenntartja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítványozó, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2011. augusztus 31-én kihirdetett 8.B.XXII.43/2011/22. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki 3 rendbeli rablás büntetében [1978. évi IV.

törvény - a továbbiakban: régi Btk. - 321. §-ának (1) bekezdése], lopás bűntettében [régii Btk. 316. §-ának (1) bekezdése és a (2) bekezdés c) és d) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b/1. pontja] és lopás vétségében [régii Btk. 316. § (1) bekezdése és (2) bekezdés II. fordulatának c) és d) pontja], s ezért halmazati büntetésül 2 év 5 hó börtönbüntetésre, továbbá 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az irányadó tényállás szerint a terhelt 2010 júliusában és augusztusában részben az utcán, részben együtt utazva a liftben, a sértettek nyakából - három esetben oly módon, hogy paprika spray-vel az arcukba fújt - letépte az arany nyakláncot, majd azzal a helyszínről elszaladt.

Az ügyészi fellebbezés folytán másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2012. február 9-én meghozott 24.Bf.XXII.10440/2011/3. számú ítéletével a rablásként értékelt bűncselekmények jogszabályi alapját a régi Btk. 321. § (1) bekezdésének első fordulatára, a lopásként értékelt cselekmények jogszabályi alapját pedig a régi Btk. 316. § (2) bekezdése második fordulatának c) és d) pontjára helyesbítette. A börtönbüntetés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 5 évre súlyosította. A szabadságvesztés fele részének - 2 év 6 hónapnak - a végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette, egyben megállapította, hogy a végrehajtandó részből a terhelt nem bocsátható feltételes szabadságra. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság - figyelemmel arra, hogy a bűnhalmazatot alkotó bűncselekmények közül három a régi Btk. 137. §-ának 17. pontjában felsorolt személy elleni erőszakos bűncselekmény - a büntetés kiszabásánál a régi Btk. 85. §-ának (4) bekezdésében írt tételkeretet alkalmazta, amely szerint a 85. § (2) bekezdésében megjelölt keret felső határa a kétszeresére emelkedik.

Az Alkotmánybíróság a 23/2014. (VII. 15.) AB számú határozatában kizárta a folyamatban lévő ügyekben a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 2010. július 23-a és 2013. június 30-a között hatályos 85. §-a (4) bekezdésének alkalmazását, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 2013. július 1-től hatályos 81. §-ának (1) bekezdését pedig a hatályba lépésére visszaható hatállyal megsemmisítette. Egyidejűleg az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 45. §-ának (6) bekezdése alapján elrendelte a fenti törvényi rendelkezéseken alapuló jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát is.

Az Alkotmánybíróság fenti döntésére figyelemmel a jogerős ügydöntő határozat ellen - jelezve, hogy a terhelt büntetésének végrehajtása még nem fejeződött be - BF.1615/2014. szám alatt a Legfőbb

Ügyészség nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. §-a (1) bekezdésnek e) pontjában meghatározott okból a terhelt javára. Ebben kifejtette, hogy a Be. 423. §-ának (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványt az elbírálás idején hatályos jogszabályok alapján kell ugyan elbírálni, ez azonban nem zárja ki a Btk. 2. §-a alapján az elkövetéskor hatályban levő anyagi jogszabályok alkalmazását akkor, ha az elbírálás időpontjában hatályos büntetőtörvény nem eredményez enyhébb elbírárlást. A jelen esetben pedig ez a helyzet, ezért az 1978. évi IV. törvény (a régi Btk.) 85. §-ának (3) bekezdése az irányadó, melynek értelmében a büntetési tételkeret 2-16 év helyett 2 évtől 12 évig terjed. Az ekként 7 éves középértékhez képest pedig a jogerős ügydöntő határozat szerinti szabadságvesztés mértéke törvénysértően nem eltúlzott. Ezért indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat változtassa meg: a büntetést a régi Btk. 85. §-ának (2) és (3) bekezdése alapján tekintse kiszabottnak, míg egyebekben azokat hatályukban tartsa fenn.

A Kúria a Btk. 424. § (1) bekezdésének első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el a felülvizsgálati indítványt, és azt alaposnak ítélte.

A jelen esetben a felülvizsgálati indítvány - a Legfőbb Ügyészség számára a Be. 417. §-ának (2) bekezdése értelmében kötelező - benyújtásának feltételei maradéktalanul fennálltak.

A büntetőtörvény időbeli hatályát (Btk. 2. §-át) tekintve az alapügyben eljáró bíróságok az alkalmazandó büntető anyagi jogszabályt illetően nem kerültek választási helyzetbe, mivel a 2012. évi C. törvény az eljárás jogerős befejezését követően lépett hatályba, következésképpen a terhelt cselekményeit csak az 1978. évi IV. törvény (régii Btk.) alapján bírálhatták el. A régi Btk. alkalmazásának helyességét a felülvizsgálati indítvány értelemszerűen nem is tette vitássá, hiszen az kizárólag a Be. 416. §-a (1) bekezdésének e) pontján alapszik. Az e) pontra alapozott felülvizsgálati indítvány kapcsán pedig a Be. 423. § (2) bekezdésének második mondata - mely szerint a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor hatályos jogszabály alkalmazandó - nem jelent eltérést a főszabálytól, hanem csupán azt írja elő, hogy az alapügyben hatályos azon jogszabályi rendelkezés, amelyet az Alkotmánybíróság megsemmisített, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor már nem alkalmazható, mert ellenkező esetben ismételtén olyan határozat meghozatalára kerülne sor, mint amelyet az Alkotmánybíróság felülvizsgálni rendelt. Mindebből tehát az következik, hogy a Kúria a jelen felülvizsgálati eljárás során csak a régi Btk.-t (az 1978. évi IV. törvényt) alkalmazhatja, de annak a 85. § (4) bekezdésben írt rendelkezésnek a figyelmen kívül hagyásával, melyet az Alkotmánybíróság megsemmisített.

A terhelt terhére rótt bűncselekmények többszörös halmazatát, jelentős tárgyi súlyát értékelve a jogerős ítéletben kiszabott 5 évi - fele részben végrehajtásában felfüggesztett - szabadságvesztés az enyhébb büntetési tételkerethez képest sem haladja meg az alkotmányosnak tekinthető mértéket, de még eltúlzottan súlyosnak sem tekinthető, hiszen alatta marad a régi Btk. 83. §-ának (2) és (3) bekezdése szerint irányadó 7 éves középértéknek is. Ennek enyhítésére tehát nincs ok.

Ezért a Kúria a Be. 427. §-ának (2) bekezdése értelmében a megtámadott határozatokat mindössze annyiban változtatta meg, hogy a halmazati büntetést a régi Btk. 85. §-ának (3) bekezdése alapján tekintette kiszabottnak, egyebekben pedig azokat hatályukban fenntartotta.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. §-ának (4) bekezdésén, 416. §-a (4) bekezdésének b) pontján, valamint 418. §-ának (3) bekezdésén és 421. §-ának (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. május 6.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Akác Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Varga Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok
BÉ